എല്ലാ ഊരിലും വിമാനത്താവളം വേണോ?

ചന്ദ്രശേഖരൻ വി.കെ.

വിനാശകരമായ വികസന നയങ്ങളുടെ മറ്റൊരു പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമായി കൊച്ചുകേരളത്തിലെ അഞ്ചാമത്തെ വിമാനത്താവളം കണ്ണൂരിൽ വരുന്നു. വിമാനത്താവളത്തിനുവേണ്ടി തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള മട്ടന്നൂരിലെ മൂർഖൻ പറമ്പും സമീപ പ്രദേശങ്ങളും ചുറ്റിനടന്നു കാണുന്ന ഒരാൾക്ക്, ഈ പദ്ധതിയുടെ ക്രൗര്യവും ജനവിരുദ്ധ സ്വഭാവവും മനസിലാക്കാൻ വിഷമമുണ്ടാവില്ല. ഫലഭൂയിഷ്ഠവും ഹരിതസമൃദ്ധവുമായ ഈ ചരിവുകളിൽനിന്ന് ആട്ടയോടിക്കപ്പെടാൻ പോവുന്നത് സർക്കാരിന്റെ പഴയ കണക്ക് പ്രകാരം നൂറ്റമ്പതോളം കുടുംബങ്ങളത്രെ. എന്നാൽ 11000 അടി നീളമുള്ള റൺവേയോട് കൂടിയ, അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരമുള്ള ഒരു എയർപോർട്ടാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് സംസ്ഥാന സർക്കാർ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കെ, അതിനാവശ്യമെന്ന നിലയ്ക്ക് 2500 ഏക്കർ ഭൂമി കൈക്കലാക്കാൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഒന്നു വ്യക്തമാണ്; അഞ്ഞൂറിലധികം കുടുംബങ്ങൾ കുടിയിറക്ക് ഭീഷണിയെ നേരിടേണ്ടിവരും!

എത്ര വിദഗ്ധമായിട്ടാണ് നെടുമ്പാശേരി എയർപോർട്ടിന്റെ പേരിൽ നടന്ന അനീതികളെയും അക്രമങ്ങളെയും വികസനത്തിന്റെ ഉദാത്തമാതൃകയായും 'ഒരേയൊരു കുര്യ'ന്റെ കിരീടത്തിലെ തൂവലുകളായും സർക്കാരും മാധ്യമങ്ങളും മാറ്റിവരച്ചതെന്ന് നാം കണ്ടതാണ്. ഈ എയർപോർട്ടിന് നല്കിയ ആശംസാപരസ്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായ ലീലാ ഗ്രൂപ്പ് അഭ്യർത്ഥിച്ചത്, കണ്ണൂർ വിമാനത്താവളവും എത്രയുംവേഗം യാഥാർത്ഥ്യമാവട്ടെ എന്നായിരുന്നു. കണ്ണൂർ എയർപോർട്ടിന്റെ അനൗപചാരിക ആക്ഷൻ കമ്മിറ്റിയുടെ ചെയർമാൻ ലീലാ ഗ്രൂപ്പ് തലവൻ ക്യാപ്റ്റൻ കൃഷ്ണൻനായരാണെന്നത് യാദൃശ്ചികമല്ല. നൂറു ശതമാനവും വിദേശ സ്വകാര്യ മൂലധനം ഉപയോഗിച്ചുള്ള ഈ പദ്ധതിയിൽ ഇവരുടെയെല്ലാം കച്ചവട താത്പര്യങ്ങൾ വളരെ വ്യക്തമാണ്. ആവശ്യത്തിലധികം വരുന്ന ഭൂമി (കർഷകന്റേയും തൊഴിലാളിയുടെ കിടപ്പാടങ്ങളാണത്) നാമമാത്രമായ വിലയ്ക്ക് സർക്കാർവഴി നേടിയെടുക്കുകയും ഹോട്ടലുകളും റസോർട്ടുകലും പണിത്, പുകൃഷിയും റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ് ബിസിനസും നടത്തി കോടികൾ ലാഭിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇത്തരം വൻകിടക്കാരുടെ വികസനമാണ് എയർപോർട്ടുകൾ. എയർപോർട്ട് വഴി വില കുത്തനെയുയരുന്ന ഭൂമി ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ മുറിച്ചുവിറ്റാൽ മാത്രം മതി ഇവർ മുടക്കുന്ന മുതൽ ലഭിക്കാൻ.

ചോദ്യങ്ങൾ, വസ്തുതകൾ

എന്തിനാണ് കണ്ണൂരിലൊരു വിമാനത്താവളം എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ സാധ്യതയെക്കുറിച്ചോ സാധുതയെക്കുറിച്ചോ ഈ പദ്ധതിയുടെ വക്താക്കൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയില്ല. വിമാനത്താവളം വികസനമാണ് എന്ന പഴകിയ പല്ലവിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇതിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്ന സർക്കാരോ, രാഷ്ട്രീയ ഭിക്ഷാംദേഹികളോ ഉത്തരമായി പറയില്ല. വസ്തുതകളും ചോദ്യങ്ങളും ധാരാളമുണ്ട്. മംഗലാപുരത്തും കോഴിക്കോടും എയർപോർട്ടുകളുള്ളപ്പോൾ ഇവിടെ ഒരു എയർപോർട്ട് അത്യാവശ്യമാണോ? ഇന്ത്യയിലെ ആകെ എയർപോർട്ടുകളിൽ മൂന്നിലൊരു ഭാഗം (456ൽ 144 എണ്ണം) ഉപയോഗശൂന്യമായോ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടോ കിടക്കുന്നു. നല്ലൊരു ശതമാനം എയർപോർട്ടുകൾ നഷ്ടത്തിലുമാണ്. ഈ വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഈ പദ്ധതിയുടെ വിലയും വരുമാനവും (വെറും രൂപാ കണക്കല്ല. നാടും ജനതയും പ്രകൃതിയും കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന വിലയും ഇവയ്ക്കെല്ലാം ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളും) തുലനം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നത് കേരളം പോലെ ജനനിബിഢവും വളരെ ലോലമായ പാരിസ്ഥിതിക ഘടനകളുള്ളതുമായ ഒരു സംസ്ഥാനത്ത് ഏകദേശം ഓരോ 100 കി.മീ.നുള്ളിലും എയർപോർട്ട് എന്നതാണോ ശരിയായ വികസനം? ആവശ്യത്തിനുപോലും കൃഷിഭൂമിയില്ലാത്ത ഒരു സംസ്ഥാനത്ത് 2000 ഏക്കറോളം കൃഷിഭൂമി തരിശിടുന്നത് സ്വാശ്രയത്വത്തിന്റെ കടയ്ക്ക് കത്തിവെയ്ക്കുകയല്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്താണ്? ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം ഭരണകൂടത്തിനും രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ ചോദ്യങ്ങൾ അവരുടെ ഉൾക്കാതുകളിലും മുഴങ്ങുന്നുണ്ടാവും. ഇല്ലെന്നും വരാം. പക്ഷേ, കോൺട്രാക്ടിംഗ് കമ്പനികളുടെ കനത്ത സമ്മാനങ്ങൾ, കിക്ക് ബാക്കുകൾ, രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്കുള്ള ഉദാര സംഭാവനകൾ പിന്നെ വോട്ടുകൾ മാത്രമായി ചുരുങ്ങിപ്പോയ ജനത എന്ന ചരക്ക്, അധികാരത്തിന്റെ മലിമസമായ ഗലികൾ, മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും സാമ്രാജ്യത്തത്തിന്റേയും വില്പന തന്ത്രങ്ങൾ, ഉയർന്നുവരുന്ന ഉപഭോഗ സംസ്കാരം ഇതെല്ലാം താണ്ടിവരുന്ന പദ്ധതികൾ സാധാരണക്കാരനും അവനും താഴെയുള്ള ദരിദ്രകോടികൾക്കും മേൽ വിനാശമായി തന്നെ പതിക്കുന്നു. വൻകിട ടൂറിസം നെറ്റ് വർക്കുകളും ഹോട്ടൽ റിസോർട്ട് ശൃംഖലകളും മയക്കുമരുന്നു സ്വർണ കള്ളക്കടത്തും സെക്സ് ടൂറിസവും ഒക്കെതന്നെയാണ് ഈ എയർപോർട്ട് പദ്ധതി വഴി കണ്ണൂർ ജില്ലയിൽ പുഷ്ടിപ്പെടാൻ പോവുന്നത്. യഥാർത്ഥ ഗുണഭോക്താക്കൾ ഇവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വൃത്തങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ബേക്കൽ, മുഴുപ്പിലങ്ങാട് തുടങ്ങിയ വടക്കെ മലബാറിൽ പടച്ചുവിടാൻ പോകുന്ന ടൂറിസം പദ്ധതികളെയും എന്റോൺ, മാനന്തവാടി പദ്ധതികളെയും എല്ലാം എയർപോർട്ട് എന്ന 'വികസന'വുമായി കൂട്ടിവായിക്കണം.

വൻകിടക്കാർക്കുവേണ്ടി ആരാണ് പടിയിറങ്ങുന്നത്? ഈ പദ്ധതി പ്രദേശത്ത് ജീവിക്കുന്നവർ ഏറെയും അധ്വാനികളായ വീട് നിർമാണ, കാർഷിക തൊഴിലാളികളാണ്. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരാണ്. സമ്പന്നരല്ലെങ്കിലും പട്ടിണിയറിയാത്തവരാണ്. കാലാകാലങ്ങളായി ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്ന ഒരു ജൈവ സംസ്കൃതിയുടേയും മാനുഷിക കെട്ടുപാടുകളുടേയും ഊടും പാവുമായി മാറിയവരാണ്. വായനശാലയും ദൈവവും കാവും വിപ്ലവവും വിശ്വാസവും സ്വപ്നങ്ങളുമായി സ്വന്തം മണ്ണിനോടൊട്ടിപ്പിടിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരാണ്. ഇവർക്കിവിടത്തെപ്പോലെ മറ്റൊരിടത്തും നിലനിൽക്കാനാവില്ല. വൻകിടക്കാർക്കും അവരുടെ കപ്പം പറ്റുന്ന അധികാര രൂപങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി സ്വന്തം ജീവിതങ്ങളെ ബുൾഡോസറുകൾക്ക് മുന്നിൽവിട്ട് ഓടിപ്പോകാൻ ഓരോ നിമിഷവും ഇവർ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ആവശ്യമെന്താണ്?

പുനരധിവാസം എന്ന വാക്ക് തന്നെ എത്ര ദയനീയമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഈ ദിനങ്ങളിൽ നാം തിരിച്ചറിയുന്നുവല്ലോ. നർമ്മദയിലായാലും ഏഴിമലയിലായാലും ഇരിണാവിലും നെടുമ്പാശേരിയിലും ലോകത്തിന്റെ മറ്റേത് ഭാഗത്തായാലും അത് സ്വന്തം ജീവിതങ്ങളിൽനിന്ന് ആട്ടിയോടിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ദൈന്യം മാത്രമാണ്. മട്ടന്നൂരിലെ മൂർഖൻപറമ്പിലെ സ്ഥിതിയും മറിച്ചാവുകയില്ല; നട്ടെല്ല് നിവർത്തി ഒരു ജനത തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ.

മൂർഖൻപറമ്പിന്റെ ഉച്ചിയിൽ മാത്രമാണ് കുറേ സ്ഥലം മൊട്ടയായി, അധികം പച്ചപ്പില്ലാതെയും കൃഷിയില്ലാതെയും ഉള്ളത്. പറമ്പിന്റെ വലിയൊരുഭാഗം കശുവണ്ടി തോട്ടങ്ങളും റബ്ബർ തോട്ടങ്ങളുമാണ്. ചെരിവുകളും താഴ്വാരങ്ങളുമാണ്. ഏറ്റവും ഹരിത സമൃദ്ധമായ ജനവാസ പ്രദേശങ്ങൾ.

തെങ്ങും കവുങ്ങും കുരുമുളകും വാഴയും കൈതച്ചക്കയും മരച്ചീനിയും ചേനയും ചേമ്പും കാച്ചിലുമെല്ലാം കൃഷിചെയ്യുന്ന പുരയിടങ്ങളാണിവ. വേനലിലും വറ്റാത്ത നീർച്ചാലുകളും ചന്ദനം, തേക്ക്, ഈട്ടി തുടങ്ങിയ വൃക്ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളും പ്ലാവും മാവും പോലുള്ള വൻ ഫലവൃക്ഷങ്ങളും എല്ലാം ഇതിൽ പെടുന്നു. ഏതൊരു കണ്ണിനുമാനന്ദമാണീ കാഴ്ചകൾ. ഈ കുന്നിൻ ചെരിവുകളും കാടും കൃഷിയും നികത്തിയാണ് 11000 അടി നീളത്തിൽ റൺവേ പണിയുന്നത്. വെയിൽ നീങ്ങിപ്പോകുന്ന ഒരു വൈകുന്നേരം നിങ്ങൾ ആ കുന്നിൻനെറുകയിൽ ചെന്നു നിൽക്കൂ. നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസിക്കാനാവില്ലെന്ന് ഞാൻ ഉറപ്പുതരാം. അതിനപ്പുറത്തെ കുന്നും, ഇടയിൽ താഴ്വാരത്തിലെ കൃഷിയും മരങ്ങളും നീർച്ചാലും നികത്തിയെടുത്ത് നിർമിക്കാൻപോവുന്ന ഒരു റൺവേയെപ്പറ്റി. വിശ്വസിച്ചാൽപോലും അതനുവദിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും കഴിയില്ല.

ജനകീയ പ്രതിരോധങ്ങൾ

മട്ടന്നൂരിലും സമരങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു കുടുംബത്തെപ്പോലും കുടിയിറക്കാതെ വിമാനത്താവളം പണിയുമെന്ന് ആണയിട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും സർക്കാരും വാക്ക് മാറിയപ്പോൾ തന്നെ, കുടിയിറക്ക് വിരുദ്ധസമിതി പ്രതിരോധമുറകൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. അവരാദ്യം കരുതി (ഒരുപക്ഷേ, ഇപ്പോഴും കരുതുന്നുണ്ടാവണം) കുടിയിറക്കൊഴിവാക്കി വിമാനത്താവളം പണിയാമെന്ന്. ശുദ്ധരായ ആ ജനതയ്ക്കറിയുമോ ഭരണകർത്താക്കളുടെ സ്ഥിരം കുതന്ത്രങ്ങളും പാഴ്വാക്കുകളും. ആദ്യം 1277 ഏക്കർ ഭൂമി. പിന്നീടത് 2500 ഏക്കർ ആയി വർധിച്ചു. റൺവേ നീളം 9000 അടിയിൽനിന്ന് ഉടനെ 11000 അടിയായി. നിലവാരം അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരമായി. കുടിയിറക്കപ്പെടുന്നവരുടെ സംഖ്യ ഒന്നുമില്ലാത്തതിൽനിന്ന് 124 ആയി പിന്നീട് 150 ഓളമായി. ഇനി 500 ഉം 600 ഉം അതിലധികവും ആകും. ഒടുങ്ങിയതും ഒടുങ്ങാത്തതുമായ പദ്ധതികളുടെ കറുത്ത ചരിത്രം നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതും മറ്റൊന്നുമല്ലല്ലോ.

സമരമായപ്പോൾ സമിതിയിൽനിന്ന് ഭരണകക്ഷിക്കാർ പിന്മാറി. സമരക്കാരെ വികസനവിരുദ്ധരെന്ന് വിളിക്കാനും പൊതുയോഗം ചേർന്ന് അവരെ ആക്ഷേപിക്കാനും അവർ സമയം കണ്ടെത്തി. സ്വന്തം രാഷ്ട്രീയ യജമാനൻമാർക്കുവേണ്ടി ചിന്താ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അടിയറ വച്ചു.

പദ്ധതിപ്രദേശത്തിനപ്പുറത്തെ ജനം ടെലിവിഷനും സൗഖ്യങ്ങൾക്കും മുമ്പിൽ മയങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കിടപ്പാടം നഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ മാത്രമാണ് സമരത്തിന്റെ തീയേറ്റ് വാങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. അല്ലാത്തവന് ഇത് വെറും മാറ്റക്കച്ചവടത്തിന്റെ ലാഭനഷ്ടം മാത്രം. കുടിയിറക്ക് നേരിടുന്ന ഓരോ മനുഷ്യനും രാഷ്ട്രീയത്തിനതീതമായി സമരത്തിലുണ്ട്. പക്ഷേ, അവർ മിക്കവരും പാവങ്ങളാണ്. ഓരോ ദിവസത്തെയും ജീവിതം അധ്വാനിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവരാണ്. സമരപരിപാടികൾക്കും കേസുകൾക്കും ചിലവാക്കാൻ അവരിൽ പലരും വീണ്ടും വീണ്ടും കടക്കാരാവുന്നു. മന്ത്രിമാരുടെ പുതിയ ലക്ഷ്വറി കാറുകൾക്കുവേണ്ടി നാം കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതി കനിഞ്ഞുനിൽകിയ ഒരു സ്റ്റേയുടെ മാത്രം തുണയിൽ. കൊത്തും കിളയുമൊഴിവാക്കി അനാഥമാക്കപ്പെട്ട സ്വന്തം മണ്ണിന്റെ അനിശ്ചിതത്വത്തിൽ ഇവർ ഉഴലുകയാണ്. ഒരു പൊട്ടിത്തെറിയുടെ പിന്നാലെ സഹനമാവാം ഇത്. ഉയർന്ന് വരുന്നൊരു ജനകീയ മുന്നേറ്റത്തിന്റെ അലകൾ എവിടെയൊക്കെയോ വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. മാവൂരിലും മട്ടന്നൂരിലും ഇരിണാവിലും നർമ്മദയിലും എല്ലാം അതിന്റെ ചിലമ്പൊലിയുണ്ട്, വളർന്നും തളർന്നും.

പദ്ധതിപ്രദേശത്തെ ജനങ്ങളെ സമരസജ്ജരാക്കാനും ബോധവത്കരിക്കാനും സമരസമിതിക്ക് പുറമെ കണ്ണൂർ ജില്ലാ പരിസ്ഥിതി സമിതി പ്രവർത്തകരും എൻ.എ.പി.എം. പ്രവർത്തകരും നേതാക്കളും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുപാട് പരിസ്ഥിതി മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകരും അവർക്കൊപ്പമുണ്ട്. അവരുടെ തന്നെ ലക്ഷ്മിയേടത്തിയും രവിയേട്ടനും കരുണേട്ടനും എല്ലാം അവർക്കാവേശമാവുന്നുണ്ട്. ആത്മാർത്ഥതയും പ്രവർത്തന വീര്യവുമുള്ള യുവാക്കളും രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരും അവരിലുണ്ട്. തളർന്നും മുന്നേറിയും അവർ സമരം ചെയ്യുകയാണ്. ഫലമെന്തെന്ന് അറിയുവാൻ വയ്യ. ശക്തമായ ഒരു ജനകീയ മുന്നേറ്റം വരാനാണിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ സമരമുറകളും സർക്കാർ കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുന്നു. സ്റ്റേ ഇല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ബീഹാറിലെ ഒരു സ്വകാര്യ കമ്പനി വഴി അളവുകൾ നടത്തുന്നു. വിമാനത്താവളം എത്രയുംവേഗം പൂർത്തിയാക്കണമെന്ന് പ്രസ്താവനകൾ നടത്തുന്നു. അങ്ങനെ മുതലാളിമാർക്കുവേണ്ടി പാവപ്പെട്ടവന്റെ ഭൂമി പിടിച്ചെടുക്കാൻ വ്യഗ്രത കാണിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഈ എയർപോർട്ട് പദ്ധതിക്കിനിയും കേന്ദ്രാനുമതി ആയിട്ടില്ലെന്ന് വേണം കരുതാൻ. പുതുക്കിയ പദ്ധതിയുടെ പ്രോജക്ട് റിപ്പോർട്ടും വിശദാംശങ്ങളും ഇനിയും ലഭ്യമല്ല; കേന്ദ്ര സെക്രട്ടറി ജയകൃഷ്ണൻ പദ്ധതിപ്രദേശം സന്ദർശിച്ച സമയത്ത് പറഞ്ഞത് കേന്ദ്രാനുമതി ആയിട്ടില്ലെന്നാണ്. വകുപ്പുമന്ത്രി അനന്തകുമാറിന്റേയും ഭാഷ്യം അതുതന്നെ. പക്ഷേ, നമ്മുടെ മുഖ്യമന്ത്രി അനുമതി എപ്പോഴേ കിട്ടിയ മട്ടിലാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. പുതിയ പ്രോജക്ട് റിപ്പോർട്ടും നേട്ട കോട്ട പഠനവും പാരിസ്ഥിതി കാഘാത റിപ്പോർട്ടും എല്ലാം തന്നെ ഇനിയും കേന്ദ്രത്തിന് സമർപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നുവേണം കരുതാൻ.

ഈ പദ്ധതിയെപ്പറ്റി പഠിക്കാനോ, ജനങ്ങളോട് സംവദിക്കാനോ ഇതുവരെ ഒരു പുരോഗമന രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനവും തയാറായിട്ടില്ല. കുടിയിറക്കെന്ന ഒരു കണ്ണിയിൽമാത്രം പ്രതിപക്ഷകക്ഷികൾപോലും കുടുങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ്. വിമാനത്താവളമല്ല വികസനമെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്തിന്റെ പ്രവർത്തകർ കണ്ണൂർ ജില്ലയിലോ പുറത്തോ ഈ പദ്ധതിക്കെതിരെ ഒന്നും ഉരിയാടിയിട്ടില്ല. മട്ടന്നൂർ മുനിസിപ്പൽ ചെയർമാൻ (ഇദ്ദേഹം പരിഷത്തിന്റെ സജീവ പ്രവർത്തകനാണ്) എയർപോർട്ടിനുവേണ്ടി ശക്തമായി വാദിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞത് ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: "നമ്മുടെ മക്കൾക്ക് നാം എന്തെങ്കിലും കരുതിവെയ്ക്കണ്ടെ" അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് എന്താണ് ആവശ്യമായി കരുതിവയ്ക്കേണ്ടതെന്ന് പറയാൻ ഈ പേജുകളിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും പരിഷത്തിന്റെ സത്യസന്ധനായ പ്രവർത്തകർക്ക് അതെപ്പറ്റി അല്പം ചില ധാരണകളെങ്കിലുമുണ്ടെന്ന് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ തന്നെ ഈ പദ്ധതിയുടെ പാരിസ്ഥിതിക ആഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ചും സാമ്പത്തിക നൈതികതയെക്കുറിച്ചും പഠിക്കാൻ പരിഷത്ത് പോലെയുള്ള സംഘടനകൾ തയ്യാറാവണം എന്നഭ്യർഥിക്കുകയാണ്. സംസ്ഥാനത്തെ മറ്റ് ജനകീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും മട്ടന്നൂരിൽ പോരാടുന്ന ജനങ്ങൾക്കൊപ്പം ചേരാൻ സാധിക്കും. കഴിയുമെങ്കിൽ ഈ പദ്ധതിപ്രദേശം സന്ദർശിക്കൂ. ജനങ്ങളെ കാണൂ. അവരുടെ സമരത്തിൽ നിങ്ങൾക്കാവുന്നത് ചെയ്യുക. ഈ വിഷയം പരക്കെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടാൻ സഹായിക്കുക. സർക്കാരിന്റെ കണ്ണുതുറപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ആവുന്നത് ചെയ്യുക. ഇതൊരു ജനതയുടേയും ഗ്രാമ്യസംസ്കൃതിയുടേയും നിലനില്പിന്റെ സമരമാണ്. ഇതിൽ എത്രയും ഫലപ്രദമായി ഇടപെടാൻ കേരളത്തിലെയും പുറത്തെയും എല്ലാ പുരോഗമന ജനകീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും വ്യക്തികളും തയാറാവണം. ഒരു ജനകീയ മുന്നേറ്റമാണ് ഈ സമരത്തെ മാറ്റിയെടുത്താൽ മാത്രമേ, 'അധികാരം ജനങ്ങളിലേക്ക്' എന്ന തേഞ്ഞുപോയ മുദ്രാവാക്യത്തിന് അല്പമെങ്കിലും മൂർച്ച കൈവരൂ.